

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlm X. Accedens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

piatur, sicuti IC. definiuit; tamē, quia Re-
fiores Ecclesiarum & ciuitatum loco domi-
norū habeātur, ideo nihil obstat, quin eō
rum Syndici & actores Procuratores appelle-
rentur. Profectō; cū ex verbis instrumenti
conſet, quod Episcopus Canonicis genera-
lem, & quidem liberam in iudicio agendi ac
respondendi potestatem dare voluerit, nihil
interēt, utrūm eos Procuratores, an Syndico-
cos appellari. Vide quae dixi lib. 3. tr. 4. c.
26.n.1.3.

Ad confirmationem diei debet, cūm In-
noc. hic, n. 2. Abb. s. sed opponitur contra
predicta; Zabar. in Clem. 3. de Procurator.
Quod maior sit potestas ac liberior admini-
stratio Episcopi, alteriusque Prælati, quām sit
potestas aut administratio tutoris, curato-
ris, procuratoris. Imò generalem regulam
tradit Abb. Quod quilibet beneficiatus aut
Rector Ecclesiae, sicuti per se agere in iudi-
cio potest pro iuribus Ecclesiae suæ, absque
Superioris requisito consensu, ita & pro-
curatorem constituerē.

NO T A N D V M . Non est laborandum
de verbis instrumenti, aut cuiusque dispo-
ſitionis, si de mente, seu intentione auctoris
conſet. Consentit c. humanæ; cauſa 22. q. 5.
Ratio est, quæ ibidem indicatur: Cūm enim
verba instituta sint ad intentionem mentis
declarandam, ideo illi accommodari debent,
& non intentio verbis. Excipe: Nisi certa
verborum solemnitas ad aliquem actum re-
quiratur, tanquam forma ſubſtantialis, tum
eā non adhibita, etiā conſet de loquentis in-
tentione, irritus est actus, arg. c. vn. de po-
tenti. Prælat. in 6.

CAPITVLVM X.

Accedens.

PARAPHRASIS.

Nobilis mulier de Massi filio suo (cuius tu-
trix fuit, vt Innot. hic commentatur) de-
ſponsauerat Vbaldi ciuiſ Pisani filiam;
poſtea cū mulier à promiſſione nomi-
ne filii factam recedere vellet, ſub pote-

ſate ciuiſ Pisani detenta fuit. Hac re-
cognita, rescriptit Gregor. IX. ad Vbaldum,
mulierem illam curet ſecurè deduci ad ca-
ſtrum ſuum, vt ibi libera existens Procu-
ratorem ad Sedem Apostolicam mittere
poſit. Et ipſe quoque Vbaldus Procu-
ratorem idoneum ſuper cauſa illa ſponsalia-
rum ad eandem ſedem mitrat, data ei ple-
na potestate ad agendum, & responden-
dum.

S U M M A R I U M .

1. Parentes & tutores loco liberorum, aut
pupillorum more antiquo ſponsalia con-
trahunt, adolescentē tamen & puella li-
berè conſentientibus.
2. Paclurus, aut quemcunque actum cum al-
tero instituturus non debet ab eo detine-
ri violenter: aliaſ acta reſcindi poſſunt
intentata actione. Quod metus cauſa.
3. Procurator conſtitutus ad agendum, cen-
ſetur etiam conſtitutus ad responden-
dum, ſi à reo conueniat.

NO T A N D V M I . Parentes, & tutores
loco liberorum, aut pupillorum, quos
in potestate, & ſub cura ſua habebant, ſecun-
dum antiquum morem ſponsalia contrahē-
bant, vti videre eſt apud Sanch. lib. 1. de ma-
trim. disp. 1. Requiritur tamen, vt adoleſ-
cens, & puella, pro quibus ſponsio fit, liberè
conſentiant, ſicuti dixi lib. 5. tr. 10. p. 1. c. 1. n.
13. & tradit Gl. hic, ver. respondendum.

NO T A N D V M II . Paclurus, aut quem-
cunque actum cum altero instituturus non
debet ab eo detineri violenter: alioquin quod
actum ſuit, reſcindi poſterit, intentata actione.
Quod metus cauſa, iuxta l. Quin in car-
cerem, 22. ff. Quod metus cauſa, Vbi Barto-
lus communiter receptus tradit, quod iniu-
ſtè detentus in carcere, vel ſub custodibus,
ſic cum detentore contrahat, aut in eius com-
modum testamentum faciat, per actionem,
ſeu exceptionem quod metus cauſa, ſe deſen-
dere poſſit, quod minùs acta valeant.

NO T A N D V M III . Procurator, qui con-
ſtitutus ad agendum, cenſetur etiam conſtitutus
ad respondendum, ſi à Reo reconue-
niatur

natur, uti docet Gl. margin. in l. Mutus, 43. §. poena, ff. de Procurator. Nam alioquin repellere poterit ab actione, nisi paratus sit, vel etiam promittat (si in procuratorio mandato expressum non sit) dominum suum defendere, seu pro eo respondere, iuxta cit. §. poena, & l. vn. C. de satisdando, & tradit Gl. hic ver. respondendum, Abb. n. 5.

CAPITVLVM XI.

Dilectus.

PARAPHRASIS.

Magister Laurentius Parochus Ecclesiæ de Launa cum studiorum causa (permittente ac dispensante Episcopo, c. c. cum ex eo, 34. de elect. in 6.) Bononiam profectus esset, Procuratorem generalem ad omnia negotia sua reliquit. Postea Richardus Presbyter in controversia quadam super eadem Ecclesia literas Apostolicas ad iudices quosdam impetravit, quarum vigore Parochus ille ad iudicium citatus est. Cum autem Procurator eius loco comparens dilationem temporis competentis peteret, intra quod dictum Parochum Dominum suum consulere posset, num in iudicio contendere, an littere cedere debet; iudices illi inducias denegarunt. Quare Procurator ad Sedem Apostolicam appellavit. Ad haec rescriptum Gregor. IX. si ita sit, ut narratur, omnia quæ post interpositam appellationem à iudicibus acta sunt, pro irritis habenda esse.

SUMMARIUM.

1. Procurator generalis loco absentis constitutus ad negotia omnia, censetur etiam constitutus ad litteres in iudicio.
2. Consultum & consuetum est, ut, si fieri possit, prius ipse principalis citetur, & in huius primum defectum Procurator generalis.
3. Procuratori inducia concedenda sunt, si petat ad dominum super re aliqua consulendum, nisi in casu, quo instructus in causa à domino mittendus fuisset.

NOTANDVM I. Procurator generalis in loco absentis constitutus ad negotia omnia, censetur etiam constitutus ad litteres in iudicio. Ita notat Gl. hic, ver. generalis, Imola num. 1. ex c. qui generaliter, 5. cod. in 6.

NOTANDVM II. Consultum, & visita, tum est, ut, si fieri possit, prius ipsemet dominus seu principalis citetur; in defectum autem domini, eius Procurator generalis, sumitur ex hoc c. verb. eodem Rectore citato, & tradit Gl. in c. 3. ver. ad dominum, de dolo & contum. Bartol. in l. 3. n. 2. C. de Procurator. Abb. hic n. 4.

NOTANDVM III. Procuratori indecisae concedenda sunt, si eas petat ad dominum super re aliqua consulendum. Quatenus in re ita distinguntur hic Anton. & Imola n. 6. Abb. n. 5. Durand. in Spec. lib. 2. p. 1. de dilation. n. 18. Si dominus citatus fuit, explicata ipse causa, & inserto libello actoris, tum Procuratori inducia concedi non debent; cum in causa illa instructus à domino mittendus fuisset, arg. c. 2. de dilat. & videri potest Abb. in c. coram, 7. n. 3. de integr. restit. Præterquam si aliiquid de novo emergat, antè non præuisum: Vel si eò deueniat, ut v. g. transfigendum sit, quod Procuratori absque mandato speciali concessionem non est, c. qui ad agendum, 4. eod. in 6. Sin vero dominus generatim, causa non satis expressa, citatus fuit, ita ut Procuratorem instruendum mittere non potuerit, tum inducias ad consulendum dominum Procuratori petenti concedi debent.

CAPITVLVM XII.

Constitutis.

PARAPHRASIS.

Controversia erat inter Henricum Priorem Sagiensem, & Titum laicum, super quadam pecunia, quam Titus nomine uxoris suæ mutuò datam, à Priore repetebat. Hanc causam Gregor. IX. Ottone Subdiacono suo committi. Sed Prior ille post libellum sibi oblatum, non accepta à Subdiacono